

Fröjd i Herren

Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. ⁵Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära. ⁶Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskingar genom åkallan och bön med tacksägelse. ⁷Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus. (Fil 4:4-7)

Var alltid glada! Nej det tror jag inte att Paulus menar. Man behöver inte dansa på en begravning. Är man deprimerad så är man.

Esra öppnade boken inför allt folkets ögon ty han stod högre än allt folket. Och när han öppnade den, reste sig allt folket upp. ⁶Esra prisade HERREN, den store Guden, och allt folket svarade med uppräckta händer: "Amen, Amen"! Och de böjde sig ner och tillbad HERREN med ansiktet mot marken.

⁷Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Ackub, Sabbetaj, Hodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan, Pelaja och leviterna undervisade folket i lagen, medan folket stod där, var och en på sin plats. ⁸De läste ur boken, ur Guds lag, och utlade texten tydligt så att man förstod det som lästes.

⁹Nehemja, ståthållaren, och prästen Esra, den skriftlärd, och leviterna som undervisade folket, sade till allt folket: "Denna dag är helig för HERREN, er Gud. Sörj inte och gråt inte." Ty allt folket grät, när de hörde lagens ord. ¹⁰Och han sade till dem: "Gå i väg och ät er bästa mat och drick ert sötaste vin och sänd gåvor av detta till dem som inte har något färdigt, ty denna dag är helig för vår Gud. Var inte bedrövade, ty glädje i HERREN är er starkhet."

¹¹Också leviterna lugnade allt folket och sade: "Var stilla, ty dagen är helig. Var inte bedrövade." Och allt folket gick då iväg och åt och drack, sände omkring gåvor och gjorde sig mycket glada, ty de hade förstått de ord man hade förkunnat för dem. (Neh 8:5-12)

Också här heter det glädje i Herren. Ett glädjebyte. Folket hade tidigare haft sin glädje i mycket som Gud avskyr. Det var därför de grät när lagen lästes efter exilen. Nu ville ledarna inte tvinga folket kvar i förkrosselsen utan man ville hellre få hjälpa fram förlåtelsens glädje – i Herren.

Ett glädjebyte

De sjuttio kom glada tillbaka och berättade: "Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn." ¹⁸Han sade till dem: "Jag såg Satan falla ner från himlen som en blix. ¹⁹Se, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela välde. Ingenting skall någonsin skada er. ²⁰Men gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen." (Luk 10:17-20)

Här syns glädjebytet som klarast. Gläder jag mig över triumfen eller över att mitt namn av nåd är skrivet i himlen – vilket är triumfens förutsättning? Om jag bara gläder mig över triumfen blir jag snart ett lätt byte för andemakterna.

Låt oss återvända till Filippi och till Paulus som satt i fängelse. Var vet man inte

riktigt – Apg 16 (= i Filippi över en natt) samt Cesarea och Rom. Inget stämmer. Bäst med hans reseschema skulle det vara om han satt fängslad under tiden i Efesus. Problemet är bara att Lukas inte skriver om något fängelse där. Men i fängelse satt han och vännerna i Filippi hade skickat en gåva, kanske mat i all enkelhet och brevet är ett tackbrev.

Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära. (Fil 4:5)

Paulus räknar med att kristen bekännelse kan leda till förföljelse.

Nästa dag for Paulus och Barnabas till Derbe. ²¹De predikade evangeliet i staden och vann många lärjungar. Sedan återvände de till Lystra och Ikonium och Antiokia, ²²och styrkte lärjungarna och uppmanade dem att förbli i tron. De sade att vi måste gå genom många lidanden för att komma in i Guds rike. ²³I varje församling insatte de äldste åt dem, och efter bön och fasta överlämnade de dem åt Herren, som de hade kommit till tro på. (Apg 14:20-23)

Men du har följt mig i lära och liv, i föresats och tro, i tålmod, kärlek och uthållighet, ¹¹under de förföljelser och lidanden som drabbade mig i Antiokia, Ikonium och Lystra. Vilka förföljelser har jag inte fått utstå, och ur alla har Herren räddat mig. ¹²Så kommer också alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas. (2 Tim 4:10-12)

Ordet betyder mildhet och vänlighet men det gäller inte vilken konflikträdsla som helst utan något som egentligen bara den kan ha som har makten att slå (tillbaka). Låt oss därför översätta Fil 4:5 så här:

Låt alla människor se hur uthålliga, tålmodiga ni är. Herren är nära. (Fil 4:5)

Fröjd i Herren är ju som sagt vår starkhet. Och det är inte en glädje över framgång eller välstånd i denna världen utan i nästa – att ens namn är skrivet i himlen. Hoppets glädje. Det är en glädje på trots emot lidanden och bekymmer. Egentligen inte en känsla utan en sorts medvetenhet.

Det kristna hoppet

Glädjen i Kristus har sin grund i löftet om evigt liv.

Jag hävdar att den här tidens lidanden väger lätt i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras och bli vår. ¹⁹Ty skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn skall uppenbaras. ²⁰Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om ²¹att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. ²²Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och vändas. ²³Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning. ²⁴Ty i hoppet är vi frälsta, men ett hopp som man ser uppfyllt är inte längre något hopp. Vem hoppas på något som han redan ser? ²⁵Men om vi hoppas på det vi inte ser, så väntar vi uthålligt. ²⁶Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, ²⁷och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill. ²⁸Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut. (Rom 8:18-28)

Fröjd i Herren är också här vår starkhet. För den som älskar Gud samverkar allt till det bästa. Vadå bästa? Mognad. Både sorg och glädje kan föra oss bort från Gud eller göra oss mer beroende av Gud. Mogna människor har inte sluppit lidande men har gått igenom dem utan att bli bitter eller fientlig mot Gud.

Livets villkor ändras i grunden inte för att man blir kristen. Man kan vara underbart andefylld och sjuk. Om god hälsa och rikedom följde med i paketet skulle många bli troende utan att ha omvänt sig. Däremot leder tron ofta till befrielse från begär som förstör ens liv så att man ändå lever ett sundare liv. Men trots att handpenningen innehåller mycket kan den kanske få komma till sin rätt när vi själva inte längre varken orkar be eller vet vad vi skall be om.

Anden beskrivs som grunden för vårt hopp. Anden är en förstlingsfrukt, den första skörd som man bar fram till pingsten.

I honom har vi också fått vårt arv, förutbestämda till det av honom som utför allt efter sin vilja och sitt beslut, ¹²för att vi som har vårt hopp i Kristus skall prisa hans härlighet och ära. ¹³I honom har också ni, sedan ni hört det sanna budskapet, evangeliet om er frälsning, ja, i honom har också ni, sedan ni kommit till tro, tagit emot den utlovade helige Ande som ett sigill. ¹⁴Anden är en handpenning på vårt arv, att hans eget folk skall förlossas, för att hans härlighet skall prisas. (Ef 1:11-14)

Den som befäster oss och er i Kristus och som har smort oss, det är Gud. ²²Han har även satt sitt sigill på oss och gett oss Anden som en handpenning i våra hjärtan. (2 Kor 1:21-22)

Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. ¹⁷Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhärligade med honom. (Rom 8:16-17)

Jesus svarade: "Var inte så upprörda. ⁴⁴Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. (Joh 6:43-44)

Därför ber Paulus om att Anden skall uppenbara löftet och frigöra kraft också här och nu i enlighet med handpenningen

Jag ber att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er vishetens och uppenbarelsens Ande, så att ni får en rätt kunskap om honom. ¹⁸Jag ber att era hjärtan skall upplysas, så att ni förstår vilket hopp han har kallat er till och hur rikt på härlighet hans arv är bland de heliga, ¹⁹och hur oerhört stor hans makt är i oss som tror, därför att hans väldiga kraft är verksam. ²⁰Med denna kraft verkade han i Kristus, när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, ²¹över alla furstar och väldigheter, makter och herradömen, ja, över alla namn som kan nämnas inte bara i denna tidsålder utan också i den kommande. (Ef 1:17-21)

Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser. (Hebr 11:1)

Löftet gäller evigheten och evigheten är det man hoppas på. Tron är det liv jag lever i hoppet om att det som ter sig omöjligt likväl skall komma till fullbordan.

I tron lydde Abraham, när han blev kallad att dra ut till det land som han skulle få i arv, och han begav sig i väg utan att veta vart han skulle komma. ⁹I tron levde han som

främling i det utlovade landet. Han bodde i tält tillsammans med Isak och Jakob, som var medarvingar till samma löfte. ¹⁰Ty han väntade på staden med de fasta grundvalarna, den som Gud har format och skapat. ¹¹Genom tron fick också Sara kraft att bli mor för en avkomma fast hon var överårig. Hon litade på honom som hade gett löftet. ¹²Därför fick också en enda man barn, talrika som stjärnorna på himlen och oräkneliga som sandkornen på havets strand, detta trots att han var så gott som död. ¹³I tron dog alla dessa utan att ha fått det som var utlovat. Men de såg det i fjärran och hälsade det och bekände sig vara gäster och främlingar på jorden. (Hebr 11:8-13)

Kortsiktig synd och långsiktig rättfärdighet

Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, ⁴till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen. (1 Petr 1:3-4)

Spänn därför bältet om livet och var vakna och sätt ert hopp helt och fullt till den nåd som skall komma er till del, när Jesus Kristus uppenbaras. ¹⁴Som lydnadens barn skall ni inte styras av de begär som ni tidigare levde i när ni ännu var okunniga. ¹⁵Nej, liksom han som har kallat er är helig, skall ni föra ett alltigenom helgat liv. ¹⁶Det står skrivet: *Ni skall vara heliga, ty jag är helig.* (1 Petr 1:13-16)

Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. ²⁰Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. ²¹Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara. (Matt 6:19-21)

Hur kan tron göra mig rättfärdig?

Vi har att välja på tro och laglydnad som vägar till rättfärdighet. Dessa måste på något sätt vara varandras motsatser. Men hur? Varför är tron ett bättre alternativ? Hur kan jag bli förändrad i mitt sätt att leva genom en åsikt??

Då gick Petrus fram och frågade Jesus: "Herre, hur många gånger skall min broder försynda sig mot mig och få min förlåtelse? Upp till sju gånger?" ²²Jesus sade till honom: "Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju. ²³Därför är himmelriket likt en kung som ville ha redovisning av sina tjänare. ²⁴När han började granskningen, förde man fram till honom en som var skyldig tio tusen talenter. ²⁵Eftersom han inte kunde betala, befalldes hans herre att han och hans hustru och barn och allt vad han ägde skulle säljas och skulden betalas. ²⁶Tjänaren föll ner för honom och bad: Ha tålmod med mig, så skall jag betala dig alltsammans. ²⁷Då förbarmade sig tjänarens herre över honom och gav honom fri och efterskänkte hans skuld.

²⁸Men när tjänaren kom ut, träffade han en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra denarer. Han tog fast honom och ville strypa honom och sade: Betala, vad du är skyldig! ²⁹Hans medtjänare föll då ner och bad honom: Ha tålmod med mig, så skall jag betala dig. ³⁰Men han gick inte med på det utan gick och lät sätta honom i fängelse, tills han hade betalat vad han var skyldig. ³¹När hans medtjänare såg vad som hände, blev de mycket upprörda och gick och talade om alltsammans för sin herre. ³²Då kallade hans herre honom till sig och sade: Du onde tjänare! Hela skulden efterskänkte jag dig, därför att du bad mig. ³³Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag

förbarmade mig över dig? ³⁴Och i sin vrede överlämnade hans herre honom till fångvaktarna, tills han hade betalt allt vad han var skyldig. ³⁵Så skall också min himmelske Fader göra med er, om ni inte var och en av hjärtat förlåter sin broder.” (Matt 18:21-35)

Den otacksamme tjänaren, inte den obarmhärtige. Konsten att göra en människa rättfärdig är identisk med konsten att göra henne tacksam.

Abrahams tro

Han som ger er Anden och gör underverk bland er, gör han det för att ni håller lagen eller för att ni lyssnar i tro, liksom Abraham? ⁶Han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. ⁷Därför skall ni veta att de som håller sig till tron, de är Abrahams barn. (Gal 3:5-7)

Först löftet 1 Mos 12:1-3, Abraham flyttar men får ändå inte barn.

Därefter kom HERRENS ord till Abram i en syn. Han sade: ”Frukta inte, Abram. Jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor.” ²Men Abram sade: ”Herre HERRE, vad skall du ge mig? Jag går ju bort barnlös, och arvinge till mitt hus är Elieser från Damaskus.” ³Abram sade vidare: ”Se, mig har du inte givit någon avkomma. En av mitt husfolk kommer att ärva mig.” ⁴Men HERRENS ord kom till honom: ”Denne skall inte ärva dig, utan en som kommer från din egen kropp skall bli din arvinge.” ⁵Sedan förde han honom ut och sade: ”Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem”, och han sade till honom: ”Så skall din avkomma bli.” ⁶Och Abram trodde på HERREN, och han räknade honom det till rättfärdighet. (1 Mos 15:1-6)

Gud ingår ett förbund med Abram men det likväl inga barn. Nu skaffar Abram barn med sin hustrus slavinna. Då återkommer Herren och säger att detta är inte det barn han har lovat utan han skall få barn med Sarai som nu skall heta Sara.

Abraham log, det gjorde också Sara. Men nu, när alla mänskliga möjligheter var uttömda, uppfyllde Herren sitt löfte.

Sedan kom uppdraget att Abraham skulle offra sin son. När de gick tillbaka efter att i stället ha offrat en bock som Gud bjöd på så var allt som förut och ändå var ingenting som förut.

Steg 1 --> Abraham får lära sig att lita på Guds löften, de som han fått personligen

Steg 2 --> Abraham får lära sig tacksamhet och lydnad. Lydig var han redan när han flyttade men isaksoffret är ändå något i grunden annorlunda.

Abraham tillät Gud att handla med honom. I detta var han trons fader, inte bara när han räknade stjärnor utan hela tiden efter Guds första kallelse.

Tacksamhet uppstår när man mister något som förut var självklart och sedan oväntat får det tillbaka. I synnerhet gäller detta sådant som man förlorade genom sin egen synd. Abraham hade fått lida mycket men tron gjorde att han ändå höll fast vid Gud, inte att han trodde fram barn.

Evangelisation

Det som driver en människa till att ge det glada budskapet vidare är just glädjen i Herren. Man kan vara glad över mycket här och nu men det får oss inte att kämpa för andra människors frälsning. Tacksamhetens glädje är så annorlunda att den också är smittsam.

"Ni borde vara ute på gator och torg och evangelisera" Ger bara dåligt samvete och är alltså kontraproduktivt.

Ofta hänger vår modlöshet ihop med att vi inte haft så stora eller synliga framgångar hos våra närmaste. Man har vittnat, tiggat och bett att de skulle gå med till kyrkan. Ju mer man tjarar desto hårdare blir motståndet.

Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. (Joh 6:44)

Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. ¹²Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. ¹³De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud. (Joh 1:11-13)

Om bara Fadern kan föra en människa till Kristus så får jag se till att inte ställa mig i vägen med min oro. Förbön är mycket viktigare än vittnande. Det kan krävas mer tro att hålla tyst och be än att tjata.

jag, HERREN, din Gud, är en nitälskande Gud, som låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen, ja, tredje och fjärde släktledet, när man hatar mig, ⁶men som visar nåd mot tusen släktled, när man älskar mig och håller mina bud. (2 Mos 20:5-6)

Tusen släktled. Detta tror jag är en bit av förklaringen till att Gud låter många människor dö utan att någonsin ha hört evangelium.

Till de andra säger jag, inte Herren: om en broder har en hustru som inte är troende och hon är villig att leva med honom, får han inte överge henne. ¹³Och om en hustru har en man som inte är troende och han är villig att leva med henne, får hon inte överge honom. ¹⁴Ty mannen som inte tror är helgad genom sin hustru, och hustrun som inte tror är helgad genom sin troende man. Annars vore era barn orena, men nu är de heliga. ¹⁵Men om den otroende vill skiljas, så låt honom göra det. I sådana fall är brodern eller systemen inte bunden som en slav. Gud har kallat er att leva fredligt tillsammans. ¹⁶Vet du då, hustru, om du kommer att frälsa din man, och vet du, man, om du kommer att frälsa din hustru? (1 Kor 7:12-16)

Satsa på att älska Herren – dumt uttryckt. Tänk på frågan om vi skall vittna för judar. Ja, visst skall vi. Frågan är hur efter 1700 år av kyrklig förföljelse. Gör gott och bed.